

Határozatok Tára

T-143/20. sz. ügy

**PT Pelita Agung Agrindustri
és
PT Permata Hijau Palm Oleo
kontra
Európai Bizottság**

A Törvényszék ítélete (kibővített negyedik tanács), 2022. december 14.

„Támogatások – Indonéziából származó biodízel behozatala – (EU) 2019/2092 végrehajtási rendelet – Végleges kiegyenlítő vám – Az (EU) 2016/1037 rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése – Áralakítás – Az árakra gyakorolt nyomás – A 2016/1037 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése – Okozati összefüggés – A 2016/1037 rendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja és 3. cikkének 2. pontja – Valamely magánjogi szervezet pénzügyi támogatásnak minősülő feladat ellátásával való »megbízásban« vagy azok ellátására való »utasításában« megnyilvánuló cselekmény – A megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg – Jövedelempótló vagy ártámogató intézkedés – A 2016/1037 rendelet 3. cikkének 2. pontja és 6. cikkének d) pontja – Előny – A 2016/1037 rendelet 3. cikke 1.a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének 2. pontja – Közvetlen transzferek – A 2016/1037 rendelet 7. cikke – Az előny összegének kiszámítása – A 2016/1037 rendelet 8. cikkének (1) és (8) bekezdése – Jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetősége – Védelemhez való jog”

1. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Kár – Az intézmények mérlegelési jogköre – Bírósági felülvizsgálat – Korlátok (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 8. cikk)*

(lásd: 24–26., 87. pont)

2. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Kár – Figyelembe veendő tényezők – A támogatott behozatal uniós piacon lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása – Az árleszorítás-különbözet kiszámítása – Számítási módszer – A Bizottság mérlegelési jogköre – Kötelezettség az érintett termék ára és az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének az ára közötti tisztességes összehasonlításra – Bírósági felülvizsgálat – Nyilvánvaló értékelési hiba – Bizonyítási teher (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 8. cikk, (1) és (2) bekezdés)*

(lásd: 27–31., 39, 40., 58–63. pont)

3. *Európai uniós jog – Értelmezés – Módszerek – Az Unió által kötött nemzetközi megállapodások vonatkozásában való értelmezés – A 2016/1037 rendeletnek a*

GATT 1994. évi dömpingellenes megállapodására tekintettel történő értelmezése – A Vitarendezési Testület által elfogadott értelmezés figyelembevétele (Az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás, [1994. évi dömpingellenes megállapodás]; 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet)

(lásd: 47., 56. pont)

4. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Kár – Figyelembe veendő tényezők – A támogatott behozatal uniós piacon lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása – Az árleszorítás-különbözet kiszámítása – Számítási módszer – A Bizottság mérlegelési jogköre – A Bizottság azon kötelezettsége, hogy meghatározza az uniós gazdasági ágazat összességében vett hasonló termékekre vonatkozó áralá kínálást – Hiány (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés, c) pont, és 8. cikk, (1) bekezdés, a) pont, és (2) bekezdés)*

(lásd: 72–76. pont)

5. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Támogatás – Fogalom – A származási vagy az exportáló ország kormányzata által nyújtott pénzügyi támogatás – A nyers pálmaolaj exportálását kereskedelmileg nem vonzóvá tévő exportkorlátozásokat bevezető szabályozás – Bennfoglaltság (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 3. cikk, 1.a) pont, iv) alpont)*

(lásd: 94–129, 144, 145. pont)

6. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – A vizsgálat lefolytatása – A rendelkezésre álló adatok felhasználása az érdekelt felek együttműködésének megtagadása esetén – Mérlegelési jogkör – Az intézmények azon kötelezettsége, hogy a lehető legjobb adatokat használják fel – Hiány (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 28. cikk)*

(lásd: 133–138. pont)

7. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Támogatás – Fogalom – Az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében vett jövedelem pótló- vagy ártámogató intézkedés – Annak lehetővé tételére irányuló intézkedések, hogy a biodízelgyártók a világpiaci árnál alacsonyabb áron jussanak hozzá a fő nyersanyagukhoz – Bennfoglaltság (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 3. cikk, 1.b) pont)*

(lásd: 154–160. pont)

8. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Támogatás – Fogalom – A kedvezményezettnek nyújtott előny – Az előny kiszámítása –*

A Bizottság mérlegelési jogköre – Az utóbbi által a támogatás összegének kiszámításához elfogadott iránymutatás – Következmények – Mérlegelési jogkörének önkéntes korlátozása (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 3. cikk, 1. és 2. pont, 6. cikk, d) pont, és 7. cikk, (1) bekezdés, a) pont)

(lásd: 163–172., 196–201., 215–220. pont)

9. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Támogatás – Fogalom – A származási vagy az exportáló ország kormányzata által nyújtott pénzügyi támogatás – Referenciaárak rögzítése– A dízel referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbségnek valamely közjogi szerv részéről a biodízelgyártó részére történő kifizetése – Belfoglaltság (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 3. cikk, 1.a) pont)*

(lásd: 176–191. pont)

10. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Kár – Jelentős kár veszélye – Bizonyítás – A figyelembe veendő tényezők elemzése – A vizsgálati időszak utáni adatok figyelembevétele – Bírósági felülvizsgálat – Nyilvánvaló értékelési hiba – Bizonyítási teher (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 2. cikk, d) pont, és 8. cikk, (1), (4) és (8) bekezdés)*

(lásd: 238–245., 268–272., 285–297. pont)

11. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – Kár – Figyelembe veendő tényezők – A támogatás uniós termelésre gyakorolt hatása – Pozitív tendenciára utaló tényezők és ezt valószínűsítő körülmények fennállása – Olyan körülmény, amely nem zárja ki az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kár fennállásának megállapítását (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 8. cikk, (5) bekezdés)*

(lásd: 258. pont)

12. *Közös kereskedelempolitika – A harmadik államok szubvenciók gyakorlata elleni védekezés – A vizsgálat lefolytatása – A Bizottságnak az érintett felek tájékoztatása biztosítására irányuló kötelezettsége – Terjedelem – Védelemhez való jog – Megsértés – Feltételek – Az érintett vállalkozás lehetősége arra, hogy védelmét eljárás szabálytalanság hiányában jobban biztosítsa (2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 30. cikk)*

(lásd: 302–311. pont)

Összefoglalás

Egy 2018-ban indított szubvencióellenes vizsgálatot követően az Európai Bizottság elfogadta az Indonéziából származó biodízel (a továbbiakban: érintett termék) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 2019/2092 végrehajtási rendeletet.¹

A PT Pelita Agung Agrindustri és a PT Permata Hijau Palm Oleo indonéz társaságok, amelyek biodízelt állítanak elő és exportálnak az Európai Unióba, az e végrehajtási rendelet megsemmisítése iránt keresetet nyújtottak be.

A Törvényszék elutasítja keresetüket, egyúttal pontosításokkal szolgál a szubvencióellenes vizsgálatok tárgyát képező behozatal áralakításának elemzése kapcsán. Ezenkívül a 2016/1037 szubvencióellenes alaprendeletben² szereplő több fogalom terjedelmét pontosítja.

A Törvényszék álláspontja

Először is azon kérdést illetően, hogy az Indonéziából származó biodízel behozatala jelentős mértékű áralakítást idézett-e elő az Európai Unióból származó biodízel árához képest, a Törvényszék elutasítja az arra alapított kifogást, hogy a Bizottság nem végezte el az árak megfelelő összehasonlítását. A felperesek e tekintetben közelebbről arra hivatkoznak, hogy a Bizottság azáltal, hogy az alkalmazott három számítási módszer közül az egyik keretében összehasonlította az Indonéziából származó teljes biodízelbehozatalt az ár kiigazítása nélküli teljes uniós biodízelértékesítéssel, figyelmen kívül hagyta az indonéz biodízel és az uniós gyártók által értékesített biodízel között a hidegszűrhetőségi határhőmérséklet (a továbbiakban: a CFPP) tekintetében fennálló különbséget.

Ezzel kapcsolatban a Bizottság megjegyzi egyrészt, hogy a Bizottság azon döntése, hogy az eltérő CFPP-szintek alapján nem igazítja ki az árakat, objektív körülményeken, nevezetesen a versenyviszonyok összetettségén és az eltérő CFPP-szinttel rendelkező biodízeleket érintő piaci feltételek közötti különbségen, valamint a CFPP-szint és az ár közötti közvetlen összefüggés hiányán alapult. Másrészt a felperesek nem bizonyították, hogy a kért kiigazítás szükséges a szóban forgó árak összehasonlíthatóságához.

A felperesek azon érvelését illetően, amely szerint a Bizottságnak az összességében vett érintett termékre vonatkozó áralakítás megállapítására irányuló kötelezettsége a jelen ügyben alapulhat a Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P)³ analógia útján történő alkalmazásán, a Törvényszék megjegyzi, hogy az ezen ítéletből levont, a dömpingkülönbözet meghatározására vonatkozó következtetések nem ültethetők át valamely dömpingelt behozatal vagy támogatás által az uniós ágazat áaira gyakorolt hatásokra vonatkozó elemzésre. Ez utóbbi elemzés ugyanis nem ugyanazon vállalkozás eladásainak összehasonlítását foglalja magában, mint a dömpingkülönbözet meghatározása során, amelyet az érintett exportáló gyártó adatai alapján számolnak ki, hanem több vállalkozás,

¹ Az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2019. november 28-i (EU) 2019/2092 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2019. L 317., 42. o.).

² A 2018. május 30-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2018. L 143., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 189., 31. o.) módosított, az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 55. o.; a továbbiakban: szubvencióellenes alaprendelet).

³ 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:T2017:269).

nevezetesen a mintába bevont exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazatba tartozó, a mintába bevont vállalkozások eladásainak összehasonlítását tartalmazza. E pontosítást követően a Törvényszék megállapította, hogy mindenestre a Bizottság az áralakínálást először az uniós gyártók értékesítéseinek 20%-ában, majd 55%-ában, végül pedig összesített eladásai tekintetében számította ki.

Másodszor, a Törvényszék elutasítja az arra alapított kifogást, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amennyiben megállapította, hogy a nyers pálmaolaj (a továbbiakban: CPO) kivitelére vonatkozó, az indonéz kormányzat által exportadó és az exportilleték formájában megállapított korlátozások,⁴ valamint az indonéz kormányzat tulajdonában álló CPO-gyártó által alkalmazott árrögzítés révén az indonéz kormányzat arra törekedett, hogy a CPO-gyártók a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák a CPO-t az indonéz piacra. A felperesek szerint nem tekinthető úgy, hogy ezen intézkedések útján az indonéz kormányzat a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja⁵ értelmében „megbízta” a CPO-beszállítókat, illetve „utasította” őket arra, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák termékeiket.

A Törvényszék e tekintetben megállapítja, hogy a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja iv. alpontjának második franciabekezdése kijátszásellenes intézkedés, és hogy e rendelkezés hatékony érvényesülésének teljes körű biztosítása érdekében a „megbízni” kifejezés alatt a kormányzat bármely olyan cselekményét kell érteni, amelynek révén közvetlenül vagy közvetve valamely magánjogi szervezetre ruházza az említett rendelet 3. cikke 1.a) pontjának i–iii. alpontja szerinti típusú feladatok végrehajtásával járó felelősséget, az „utasítani” kifejezés alatt pedig a kormányzat bármely olyan cselekményét kell érteni, amely közvetlenül vagy közvetve arra irányul, hogy valamely magánszervezet felett gyakorolja a jogkörét annak érdekében, hogy az az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i–iii. alpontja szerinti típusú feladatot lásson el. Márpedig a jelen ügyben ez volt a helyzet, mivel a szóban forgó exportkorlátozásokat a hatóságok kifejezetten annak érdekében alakították ki, hogy előmozdítsák az indonéz biodízelágazatot azáltal, hogy mesterségesen alacsony szinten tartják a belföldi CPO-árakat.

Másfelől ezek az exportkorlátozások a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikkének 1.b) pontja szerinti, „az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében vett jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés” formájában nyújtott támogatásnak is minősíthetők, amennyiben azok hozzájárulnak a biodízelgyártók által elért jövedelemhez, lehetővé téve számukra, hogy a világpiaci árnál alacsonyabb áron jussanak hozzá a fő nyersanyagukhoz és költségelemükhöz. Az e rendelkezés értelmében vett „jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés” ugyanis magában foglalja a kormányzat minden olyan tevékenységét, amely közvetlenül vagy közvetve a jövedelmek vagy az árak stabilitásának fenntartására, vagy azok emelésére irányul, mivel a GATT XVI. cikkére tett utalás magában foglalja e fellépés exportra és importra gyakorolt hatásainak a figyelembevételét is.

Harmadszor, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az olajpálma-telepítési alaptól – amely egy közjogi szervezet – az indonéz biodízelgyártók javára teljesített kifizetések a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i. alpontja értelmében szintén a kormányzat által pénzeszközök közvetlen rendelkezésre bocsátása formájában nyújtott „pénzügyi támogatásnak” minősülnek. E rendelkezések szerint a „kormányzat pénzügyi támogatása” fogalma magában foglal minden olyan pénzügyi eszközt, amelyet a kormányzat ténylegesen felhasználhat.

⁴ A nyers pálmaolaj az indonéz biodízel előállításának egyik forrása.

⁵ E rendelkezés értelmében támogatás akkor áll fenn, ha a kormányzat „egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával”, vagy „utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól”.

Ezenkívül annak értékeléséhez, hogy a pénzeszközök közvetlen átadása igazolhatja-e a kiegyenlítő vám kivetését, figyelembe kell venni az azon vállalkozás részéről való ellenszolgáltatás vagy egyenértékű ellenszolgáltatás hiányát, amely e támogatásban részesül. Ebben az összefüggésben, mivel a felperesek nem bizonyították, hogy e kifizetések az indonéz kormány és a biodízelgyártók közötti adásvételi szerződés keretében voltak esedékesek, a Bizottság jogosan ismerhette el a pénzeszközök közvetlen rendelkezésre bocsátása formájában nyújtott pénzügyi támogatás fennállását.

A Törvényszék szintén elutasítja a Bizottság által az olajpálma-telepítési alapból teljesített kifizetések révén az indonéz biodízelgyártóknak nyújtott előny meghatározása során elkövetett hibára alapított kifogásokat is. A felperesek szerint a Bizottságnak a biodízelgyártók részére nyújtott előnyt a szubvencióellenes alaprendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően úgy kellett volna meghatároznia, hogy a kiegyenlíthető támogatás összegéből levonja a biodízel szállításával kapcsolatos szállítási költségeket. Ennek keretében a Törvényszék megállapítja, hogy a támogatás összegének kiszámítása érdekében a Bizottság joggal támaszkodott a nyújtott támogatások összegének a szubvencióellenes vizsgálatok keretében történő kiszámításáról szóló közleményére.⁶ Az e közleményben foglalt iránymutatás szerint a költségek és költségek levonhatóságának többek között az a feltétele, hogy azokat a vizsgálati időszakban közvetlenül a kormánynak fizessék ki, és hogy bizonyítást nyerjen, hogy azok kötelezőek a támogatás elnyeréséhez. Mivel e feltételek összeegyeztethetők a szubvencióellenes alaprendelettel, a felperesek nem bizonyították sem azt, hogy a szóban forgó szállítási költségeket közvetlenül az indonéz kormánynak fizették meg, sem pedig azt, hogy azok kötelezőek lettek volna.

Végül, a Törvényszék – a dömpingellenes területre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatra hivatkozva – megerősíti a Bizottság azon következtetését, amely szerint a szubvencióellenes alaprendelet 8. cikke (8) bekezdése értelmében a vizsgálati időszak alatt az Indonéziából származó behozatal miatt az uniós gazdasági ágazatban fennállt a jelentős kár bekövetkeztének lehetősége.

⁶ A nyújtott támogatások összegének a szubvencióellenes vizsgálatok keretében történő kiszámításáról szóló bizottsági közlemény (HL 1998. C 394., 6. o.).